

Пам'ятка для куратора в роботі з батьками !

- Залучайте батьків до коледжанського життя, запрошуйте їх до співпраці, на заняття, влаштовуйте з ними зустрічі.
- Дякуйте батькам за все, навіть за найменші дрібниці. Дякуйте багато разів за одне й те саме, бажано прилюдно.
- Ніколи не докоряйте батькам, які не відвідують батьківських зборів – це не сприятиме їхньому бажанню зустрічатися з вами частіше. Завжди щиро (без тіні сарказму) радійте їх появі в групі.
- Називайте батьків по іменах та по батькові, не вживайте поширених фраз «мама Петра Іванчука». Інакше в батьків складеться враження, що вони вам цікаві лише в такому статусі.
- На батьківських зборах наголошуйте на проблемі, а не на конкретній дитині. Водночас хваліть студентів персонально й обов'язково всіх. Знайдіть кілька теплих слів для кожної дитини.
- Аналізуйте досягнення дитини з часу останньої зустрічі з батьками. Конструктивно окреслюйте проблеми та визначайте потрібну допомогу з боку батьків для її вирішення. Коли батькам пропонують посильну і конкретну модель докладання своїх зусиль, то віддача від них підвищується. Вони частіше звертаються по пораду до викладача, а той, у свою чергу, має чудову можливість стежити за розвитком дитини в сім'ї.
- Пишіть батькам листи з позитивними відгуками про вчинки дитини, з найменшого приводу, який може заслуговувати на схвалення.

Досвід коледжу підтверджує: активна співпраця не на словах, а на ділі. Визнання за батьківською та студентською громадськістю права на участь у всіх напрямках діяльності закладу, в прийнятті рішень – така співпраця має реальне втілення в конкретних справах і дає вагомі результати, бо батьки і викладачі стали партнерами, активними співучасниками творчого процесу навчання і виховання студентів.

Аналізуючи роботу педагогічного колективу про організацію виховання студентів, ми прийшли до висновку:

- Звичайна теза про виховання як мистецтво близька практично всім викладачам коледжу. Сьогодні словосполучення «мистецтво виховання» потребує доповнення, потребує наукового підходу до цього поняття.

Ми вважаємо, що для того, щоб будь-який процес, зокрема виховання, був науково керованим, потрібно, щоб він не тільки спирався на міцний науковий фундамент, але і мав апарат виміру того, на що він намагається вплинути.

Фундаментом в процесі виховання, на наш погляд, повинні бути наукові педагогічні надбання відомих вчених, вчителів, досвід роботи колег, самоаналіз особистих напрацювань в справі розвитку процесу виховання.

А для аналізу стану та висновків про ефективність проведеної роботи ми рекомендуємо проводити моніторинг, до яких залучаємо не тільки викладачів, кураторів, але і студентів і батьків. Такий підхід до поняття «виховання» перевірений практичною роботою нашого колективу, дає нам можливість стверджувати, що «виховання» - це мистецтво, яке має глибокі наукові корні, багатий досвід попередніх поколінь і колег.